

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2014CC484b (tweede aanvraag)

datum uitspraak 30/09/2015

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling) het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
bijgestaan door mr. J.P.C. van den Bogaard, advocaat te Eindhoven

te voldoen door:

het Aartsbisdom Utrecht,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: Aartsbisdom,

en

de Congregatie Fraters Maristen,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: Congregatie,

tezamen te noemen: verweerders.

1. Verloop van de procedure

1.1 *verloop van de eerste compensatieprocedure* (Congregatie Fraters Maristen, [aangeklaagde 1])

Naar aanleiding van een eerder door verzoeker ingediend verzoek tot compensatie heeft de Compensatiecommissie - op basis van het door de Klachtencommissie in haar advies van 12 november 2013, met zaaknummer 2013T954 (1) gegrond verklaard seksueel misbruik dat door wijlen [burgerlijke naam 1] (hierna: [aangeklaagde 1]) verzoeker was aangedaan - op 26 juni 2014 een advies uitgebracht (met zaaknummer 2014CC484).

In dat advies heeft de Compensatiecommissie de Congregatie geadviseerd om aan verzoeker een bedrag van €20.000,- te betalen op basis van een indeling in categorie 3. Die procedure, die heeft geresulteerd in het hiervoor genoemde advies van de Compensatiecommissie d.d. 26 juni 2014, wordt hierna genoemd: 'eerste compensatieprocedure'.

1.2 verloop van de onderhavige (tweede) compensatieprocedure (het Aartsbisdom, [aangeklaagde 2])

Op 24 september 2014 is ter griffie van de Compensatiecommissie het aanvullende aanvraagformulier ontvangen voor het verkrijgen van compensatie wegens (aanvullend) vastgesteld seksueel misbruik in de R.-K. Kerk Nederland. Het betreft seksueel misbruik dat verzoeker als minderjarige door wijlen [burgerlijke naam 2] (hierna: [aangeklaagde 2]) is aangedaan. Als bewijs van dit aanvullende seksueel misbruik is meegestuurd het advies van de Klachtencommissie d.d. 12 augustus 2014 met zaaknummer 2013T954 (2). Bij brief van 11 september 2014 heeft het Aartsbisdom verklaard dit advies van de Klachtencommissie te zullen overnemen.

1.3 Bij brief van 22 januari 2015 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling verzoeker wederom in de gelegenheid gesteld zijn geleden vermogensschade nader te onderbouwen, daarbij uitdrukkelijk vermeldend dat de Compensatiecommissie zich nog diende te beraden over de vraag hoe zij diende om te gaan met het feit dat verzoeker in de eerste compensatieprocedure had afgezien van het onderbouwen van vermogensschade. Mr. Van den Bogaard heeft namens verzoeker bij brief van 20 mei 2015 de vermogensschade nader onderbouwd. Het Aartsbisdom is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren en heeft bij brief van 1 juni 2015 te kennen gegeven af te zien van een nadere inhoudelijke reactie

1.4 Het door het Aartsbisdom ingevulde antwoordformulier dat betrekking heeft op het onderhavige aanvullende verzoek tot compensatie is door de griffie ontvangen.

1.5 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerders hebben zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Alle partijen hebben - voor zover van belang - afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier, waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

2.1 Vaststaande feiten in de eerste Compensatieprocedure:

In de eerste compensatieprocedure is de Compensatiecommissie voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie uitgegaan van de feiten en omstandigheden, zoals die door de Klachtencommissie in haar advies d.d. 12 november 2013 (zaaknummer 2013T954 (1)) waren vastgesteld en gegrond bevonden. De Compensatiecommissie heeft de in dat advies van de Klachtencommissie genoemde feiten en omstandigheden aldus samengevat in haar advies van 26 juni 2014:

Citaat: *'Verzoeker is in [jaartal] door zijn adoptieouders naar het [internaat] in [plaats] gestuurd. Wijlen [burgerlijke naam 1] (hierna: [aangeklaagde 1]) was docent in de eerste klas en tevens de klassenleraar van verzoeker. Ook in zijn functie als zaalwacht op de slaapzaal, als verantwoordelijke voor de EHBO en vanuit zijn betrokkenheid bij het [vrijtijdsbesteding] had [aangeklaagde 1] veel met verzoeker te maken. [aangeklaagde 1] gaf verzoeker te kennen*

dat hij hem een aardige jongen vond. [aangeklaagde 1] probeerde verzoeker ook enthousiast te maken voor een leven binnen een congregatie.

Op enig moment begon [aangeklaagde 1] verzoeker ook regelmatig 's avonds bezoeken te brengen. De gesprekken die dan gevoerd werden, mondden na verloop van tijd uit in handtas-telikheden: het begon met strelen van de armen en benen van verzoeker, maar onttaarde in betastingen van de geslachtsdelen van verzoeker totdat hij klaarkwam. Verzoeker moest ook het geslachtsdeel van [aangeklaagde 1] masseren totdat deze een orgasme kreeg.

Al met al heeft het seksueel misbruik gedurende de jaren [jaartal]-[jaartal] veelvuldig op de hierboven geschetste wijze plaatsgevonden. Opgemerkt wordt nog dat [aangeklaagde 1] twee gezichten had; het ene moment kon hij streng en fysiek hardhandig zijn, het andere moment zocht hij weer toenadering tot verzoeker en 'vlijde' en betastte hij hem. Verzoeker was bij aanvang van het seksueel misbruik dertien jaar.'

Dit seksueel misbruik heeft de Compensatiecommissie in haar advies van 26 juni 2014 ingedeeld in categorie 3.

2.2 Vaststaande feiten in de onderhavige tweede Compensatieprocedure:

Voor de beoordeling van de tweede aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies van 12 augustus 2014 zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in dit advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Toen verzoeker ongeveer tien jaar oud was (rond [jaartal]) is hij bij een zangkoor gegaan. Wijlen [burgerlijke naam 2] (hierna: [aangeklaagde 2]) was destijds [functie] van [vrijtijdsbesteding] van de [parochie] te [plaats] ([provincie]) waardoor een voldoende relevant verband bestond -aldus de Klachtencommissie in haar advies onder 4.3- tussen de kerkelijke functie van [aangeklaagde 2] en het door hem jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik. [aangeklaagde 2] heeft verzoeker in de periode van [jaartal]-[jaartal] seksueel misbruikt tijdens [bezigheid] in de kantooruimte achter (boven) in de [kerk]. Dit vond twee tot drie keer per week plaats. Het seksueel misbruik heeft bestaan uit het over en weer betasten van elkaars geslachtsdeel.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 bewijs

Het bewijs van het aanvullende seksueel misbruik, zoals onder 2.2 vermeld, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoeker geleverd door overlegging van het advies van de Klachtencommissie d.d. 12 augustus 2014 met zaaknummer 2013T954 (2). Ook is ontvangen de beslissing van het Aartsbisdom, waarin voornoemd advies van de Klachtencommissie wordt overgenomen.

3.2 categorie-indeling

Voor de categorie-indeling dient het totale verzoeker aangedaan seksueel misbruik te worden beoordeeld. Het gaat om de vraag in welke categorie het seksueel misbruik dat verzoeker in zijn totaliteit is aangedaan, dient te worden ingedeeld. Daarom dient zowel het seksueel misbruik, zoals onder 2.1 genoemd (en dat de basis vormde voor het eerste advies van de Compensatiecommissie d.d. 26 juni 2014), alsmede het seksueel misbruik dat in de onderhavige (tweede) procedure aan de orde is, zoals onder 2.2 genoemd, als uitgangspunt te worden genomen.

Gelet op het totale jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 (2.1 en 2.2) en het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat sprake is van seksueel misbruik, als bedoeld in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling.

In dit kader zij opgemerkt dat in het advies van de Klachtencommissie d.d. 12 augustus 2014 (2013T954 (2)) oraal seksueel misbruik niet gegrond is bevonden. Al met is het totale door twee personen aangedane seksueel misbruik ernstig, maar van 'uitzonderlijk seksueel misbruik' kan niet gesproken worden.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat, hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

algemeen

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

overwegingen Compensatiecommissie

4.2 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 'zonder gerede twijfel' een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.3 De Compensatiecommissie is van oordeel dat het oorzakelijk verband tussen het seksueel misbruik en de gestelde vermogensschade (te weten het eenmaal doubleren en de arbeidsongeschiktheid op (deels) psychische gronden samenhangend met het onderhavige seksueel misbruik) niet, althans niet zonder gerede twijfel is komen vast te staan nu daartoe onvoldoende bewijsstukken zijn overgelegd. Bovendien leidt één keer doubleren (los van de vraag of dit te wijten is aan het seksueel misbruik) niet tot 'substantiële vermogensschade', zoals bedoeld in de Toelichting bij de Compensatieregeling op pagina 10 onder 'categorie 5', tweede alinea. Dit betekent dat de Compensatiecommissie niet kan adviseren tot vergoeding van vermogensschade aan verzoeker.

4.4 Ten overvloede wijst de Compensatiecommissie nog op het navolgende. In de eerste Compensatieprocedure heeft verzoeker in overleg met zijn advocaat weloverwogen afgezien van de geboden mogelijkheid om eventuele vermogensschade te onderbouwen.

Dit heeft er toe geleid dat de Compensatiecommissie in haar advies van 26 juni 2014 heeft geadviseerd tot een definitieve indeling in categorie 3 en betaling aan verzoeker van €20.000. De desbetreffende Congregatie heeft in navolging van dit advies een bedrag van €20.000,-- aan verzoeker betaald.

In de tweede compensatieprocedure heeft verzoeker te kennen gegeven dit keer wel aanspraak te willen maken op een vergoeding voor vermogensschade en deze ook te willen onderbouwen. De Compensatiecommissie, die voor het eerst in haar bestaan met deze situatie is geconfronteerd, heeft verzoeker in de indelingsbrief van 22 januari 2015 in beginsel wel de mogelijkheid tot onderbouwing van vermogensschade gegeven, maar daarbij expliciet aangetekend dat zij zich nog diende te beraden over de vraag hoe hiermee diende te worden omgegaan.

4.5 De Compensatiecommissie overweegt hierover dat zij in geval van meerdaderschap als uitgangspunt hanteert dat ieder slachtoffer ongeacht of het misbruik door één dader of door meerdere daders is gepleegd, één aanspraak heeft op één vergoeding, die nooit meer bedraagt dan € 100.000,--. Dit brengt naar het oordeel van de Compensatiecommissie eveneens mee dat slachtoffers in beginsel één keer de gelegenheid krijgen om vermogensschade te onderbouwen. Niet valt immers in te zien waarom het ene slachtoffer twee keer die gelegenheid wordt geboden, terwijl een ander slachtoffer die ‘herkansing’ niet krijgt. Dat geldt evenzo voor verzoeker. Daarbij komt nog dat in de onderhavige zaak bovendien in het geheel geen toelichting is verschaft waarom verzoeker in de eerste compensatieprocedure heeft afgezien van een aanspraak op vermogensschade en dit thans in de tweede compensatieprocedure wel wenst te onderbouwen.

4.6 (*bedrag*) Alle feiten en omstandigheden afwegend, komt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat verzoekers aanvraag (gebaseerd op het in zijn totaliteit door [aangeklaagde 1] en door [aangeklaagde 2] aan verzoeker aangedaan seksueel misbruik) ingedeeld dient te worden in categorie 3 en dat aan verzoeker het maximale binnen categorie 3 toe te kennen bedrag dient te worden geadviseerd, te weten €20.000,--. Aangezien door de Congregatie aan verzoeker reeds een bedrag van €20.000,-- is betaald, resteert in deze tweede compensatieprocedure geen te adviseren bedrag dat aan verzoeker dient te worden betaald.

4.7 Dit neemt niet weg dat de Compensatiecommissie de visie van verzoeker onderschrijft dat seksueel misbruik dat een slachtoffer door meerdere daders is aangedaan een grotere impact kan hebben dan misbruik gepleegd door één dader, hetgeen de Compensatiecommissie in beginsel tot uitdrukking laat komen in de hoogte van het te adviseren bedrag aan smartengeld. Nu binnen categorie 3 geen hoger bedrag dan €20.000,-- kan worden geadviseerd, kan de omstandigheid dat in het onderhavige geval sprake is geweest van meerdaderschap niet tot uitdrukking worden gebracht in een advies tot betaling aan verzoeker van een hoger bedrag.

4.8 Tot slot wenst de Compensatiecommissie te vermelden dat zij kennis heeft genomen van het leed dat verzoeker zijn leven lang met zich draagt. Een nadere advisering tot betaling van een hoger compensatiebedrag is in het kader van de Compensatieregeling niet mogelijk, maar feit blijft dat sprake is geweest van een ernstige inbreuk op zowel verzoekers lichamelijke als geestelijke integriteit, die verzoeker door twee personen is aangedaan.

4.9 (*advocaatkosten*) Verzoeker heeft een nota ter hoogte van €2.160,59 inclusief kantoorkosten en BTW overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is gelet op artikel 22 van de Compensatieregeling van oordeel dat verzoeker in aanmerking komt voor vergoeding van een bedrag van €1.000,-- inclusief kantoorkosten en BTW.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 3.

5.2 Betaling van compensatie geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor de Congregatie en het Aartsbisdom en is noch voor verzoeker, noch voor verweerders vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 3 en adviseert:

- verweerders om aan verzoeker geen nadere betalingen te doen,
- het Aartsbisdom Utrecht om een bedrag van €10.000,-- aan de Congregatie Fraters Maristen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.
- het Aartsbisdom Utrecht om een bedrag van €1.000,-- aan de advocaat van verzoeker te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. D.J. van der K. en mr. K.H. F., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 30/09/2015 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter